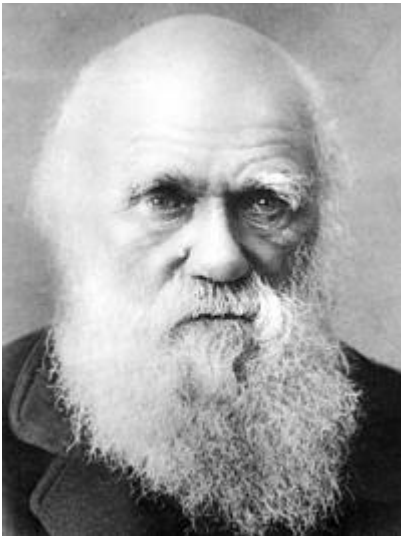

Τσαρλς Ντάργουιν (1809-1882) - Ο πατέρας της Θεωρίας της Εξέλιξης

Ο Τσαρλς Ρόμπερτ Ντάργουιν (ή επί το ελληνικότερον, Κάρολος Δαρβίνος), ήταν Βρετανός φυσιοδίφης, ο οποίος έθεσε τα θεμέλια της Θεωρίας της Εξέλιξης, που έμελλε να πυροδοτήσει πολλές αντιδράσεις, κυρίως στον χώρο της Εκκλησίας. Ο λόγος ήταν (και είναι), ότι η θεωρία του Ντάργουιν, η οποία κάνει λόγο για την φυσική εξέλιξη των ειδών που διαβιούν στη γη, έρχεται σε ευθεία σύγκρουση με τον Δημιουργισμό που διδάσκει δογματικά η Εκκλησία.

Και μόνο το ότι αμφισβητούνταν πλέον ευθέως και βάσει επιστημονικών τεκμηρίων, η θρησκευτική θεωρία της δημιουργίας του Κόσμου (και φυσικά και του ανθρώπου) από τον Θεό, πριν μερικές χιλιάδες χρόνια, ήταν αρκετό για να οδηγήσει σε καταστάσεις, που σε αρκετές περιπτώσεις, όπως αυτής της «Δίκης του Πιθήκου», ήταν κωμικοτραγικές. Ήταν με άλλα λόγια, μια μετωπική σύγκρουση, δύο ασύμβατων μερών: Της θρησκείας και της επιστήμης.

Ο Ντάργουιν, ο οποίος ήταν γόνος εύπορης οικογένειας, απέκτησε τα πρώτα του ερεθίσματα και την «δίψα» για την μελέτη της φύσης, από έναν παπά, ο οποίος ωστόσο ήταν οπαδός του Δημιουργισμού. Ο πατέρας του ήθελε να τον κάνει γιατρό ή παπά, αλλά απέτυχε και στα δύο, καθώς η έλξη του Ντάργουιν για τα μυστήρια της φύσης ήταν ακατανίκητη. Αργότερα, μετά από πολλά χρόνια, όταν θα είχε πλέον ολοκληρώσει μυστικά την μελέτη του, δεν είχε μόνο επιφυλάξεις για την αποδοχή από την επιστημονική κοινότητα και τον κόσμο, δεδομένης της θρησκευτικής αντίληψης περί δημιουργίας του Κόσμου, αλλά είχε ν' αντιπαλέψει και με την συνείδησή του, καθώς η αγαπημένη του σύζυγός του, Έμα, ήταν θρήσκα χριστιανή και πίστευε ακράδαντα στην «άλλη ζωή». Αυτό, από μια άποψη, τον λυπούσε, καθώς απ' τη στιγμή που δεν υπάρχει η «άλλη ζωή», στην οποία προσδοκούσε η σύζυγός του, γνώριζε ότι με τον θάνατό τους, οι δρόμοι τους θα αποχωριστούν για πάντα. Ο Ντάργουιν, ουσιαστικά, ζούσε μια διπλή ζωή. Μία συμβατική (κοινωνική) και μία μυστική (επιστημονική), η οποία σε πολλά σημεία δεν εφάρμοζε με την πρώτη.

Ο Ντάργουιν, προσπέρασε τις αναστολές και τις επιφυλάξεις του, όταν ένας άλλος φυσιοδίφης, ο Άλφρεντ Γουάλας δημοσίευε μια μελέτη («Εισαγωγή των ειδών») παρόμοια με τη δική του. Αυτό όμως που, κυρίως, τον είχε ήδη συνταράξει, ήταν ο θάνατος της πολυαγαπημένης δεκάχρονης κόρης του, Άννι, από ανίατη ασθένεια και ήταν κάτι που τον έκανε να στραφεί περισσότερο προς τον Αγνωστικισμό, καθώς δεν μπορούσε να δεχθεί, πως ο «δίκαιος» και «φιλέσπλαχνος» Θεός, θα μπορούσε να επιτρέψει κάτι τέτοιο.

Έτσι, ο Ντάργουιν, δημοσίευσε το 1859 την ολοκληρωμένη πλέον μελέτη του, με τίτλο «Η καταγωγή των ειδών» και λίγο αργότερα, την «Καταγωγή του ανθρώπου». Θα πρέπει εδώ να σημειωθεί μια συνήθης παρανόηση που γίνεται, σε σχέση με την Θεωρία της Εξέλιξης των ειδών και ειδικότερα σε ό,τι αφορά τον άνθρωπο: Ο Ντάργουιν δεν έχει πει ότι ο άνθρωπος κατάγεται από τον πίθηκο, αλλά ότι άνθρωπος και πίθηκος έχουν κοινή καταγωγή και στην πορεία του χρόνου εξελίχθηκαν διαφορετικά.

Η θεωρία του Ντάργουιν, όπως ήταν μάλλον φυσικό, αρχικά απαξιώθηκε και γελοιοποιήθηκε, στην συνέχεια πέρασε στην φάση της αμφισβήτησης, έως ότου γίνει τελικά αποδεκτή στην επιστημονική και κοινή γνώμη.

Στα ακόλουθο βίντεο, ένα πληρέστερο βιογραφικό του ανθρώπου που έβαλε τα δικά του θεμέλια στην σημερινή επιστήμη, καθώς και περισσότερες πληροφορίες για το επιστημονικό του έργο ...